

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515210563
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3515210563.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o maloletého S. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa rodičov matky Ing. K. C., trvale bytom X. H. nad Y., E. XX, zastúpenej advokátom JUDr. Ľubomírom Vanekom, so sídlom Skalica, Potočná 169/85 a otca A. G., trvale bytom X. H. nad Y., S. XX, zastúpeného Mgr. Petrom Studeným, advokátom, so sídlom Piešťany, Ul. M. Waltariho 7, o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému na čas do rozvodu manželstva, na odvolanie matky mal. proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21. marca 2019, č.k. 4P/39/2015-350, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch III., IV., V. **p o t v r d z u j e .**
Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zrušil neodkladné opatrenie Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom č. k. 4P/39/2015 - 270 zo dňa 20.06.2017; výrokom II. konanie v časti o zverenie maloletého S. do osobnej starostlivosti jednému z rodičov zastavil; výrokom III. otca zaviazal prispievať na výživu mal. S., nar. XX.XX.XXXX od XX.XX.XXXX do 30.04.2016 sumou 70 € mesačne a od 01.05.2016 do 23.04.2018 sumou 100 € mesačne vopred k rukám matky s účinnosťou od 06.11.2015 do 23.04.2018; výrokom IV. nedoplatok na zročnom výživnom na mal. S., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 06.11.2015 do 23.04.2018 v celkovej výške 894,91 € otcovi povolil splácať v mesačných splátkach vo výške 30 € k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku a výrokom V. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 06.11.2015 matka žiadala upraviť práva a povinnosti rodičov k mal. S., nar. XX.XX.XXXX na čas do rozvodu tak, že maloletý bude zverený do osobnej starostlivosti matky a otcovi bude uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého mesačne sumou 170 € do 15. dňa kalendárneho mesiaca k rukám matky počnúc dňom 01.09.2015. Vo svojom návrhu uviedla, že s manželom od 27.08.2015 nežije v spoločnej domácnosti. Manželstvo uzavreli dňa 13.09.2008. Žije v domácnosti spolu s mal. S., zabezpečuje osobnú starostlivosť o mal., uhrádza všetky náklady spojené s jeho výchovou a výživou. Otec prvýkrát v septembri 2015 uhradil výživné na mal. vo výške 70 €, v októbri 70 €, no žiadnou inou čiastkou na mal. neprispieva, okrem hračiek nič mal. nenakupuje. Mal. má zdravotné problémy, má diagnostikovanú obezitu (E66-99), s čím súvisí potreba osobitného režimu stravovania, odborný lekár doporučil racionálnu životosprávu, veľa prirodzeného pohybu, pričom uvádza, že je nutná spolupráca všetkých členov rodiny. V konaní 8P/88/2015 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým súd vyhovel návrhu otca a upravil styk otca

s mal. S., najmä čo sa týka víkendov od piatku do nedele. Otec mal. je živnostník, približne od roku 2006 prevádzkuje kaviareň v Novom Meste nad Váhom. Matka je od skončenia rodičovskej dovolenky nezamestnaná, poberala 6 mesiacov podporu v nezamestnanosti a potom bola bez príjmu, nakoľko si otec mal. neželal, aby pracovala. Od októbra 2015 si otvorila živnosť, ktorú zatiaľ iba rozbieha. Otec matku informoval, že podal návrh na rozvod manželstva, preto navrhuje na čas do rozvodu manželstva upraviť práva a povinnosti rodičov k mal. S.. Pri určení výživného navrhla zohľadniť mimoriadne náklady súvisiace so špeciálnou stravou, potrebnú zvýšenú fyzickú aktivitu - mal. chodí korčuľovať, cvičiť 2 x do týždňa, mal. potrebuje nové oblečenie, náklady na škôlku predstavujú mesačne minimálne 45 €. Otec vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 02.03.2016 namietal tvrdenia matky, že sa o zdravotný stav mal. S. ani nikdy poriadne nezaujímal. Uviedol, že s mal. pravidelne chodí na lekárske prehliadky, približne jedenkrát za tri mesiace. K vyživovacej povinnosti uviedol, že okrem mesačného výživného vo výške 70 € maloletému poskytuje aj iné plnenia spočívajúce v nákupe oblečenia, hygienických potrieb a iných. Mal. S. zakúpil kompletne oblečenie zahŕňajúce spodnú bielizeň, tielka, tričká, rifle, mikiny, bundy, rukavice, čiapky, šál. Jeho čistý príjem v období od 01/2015 - 12/2015 predstavoval približne 4.069,31 €; čistý priemerný mesačný príjem predstavoval sumu cca 339,11 €. Mesačné náklady na domácnosť vyčíslil: služby správcu byt. domu a fond opráv 129,79 €, elektrina 29,76 €, plyn 16 €, Slovak Telecom 50,56 €. Navrhol, aby súd zveril mal. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov s tým, že výživné neurčuje. Uznesením sudcu pre prípravné konanie zo dňa 10.12.2016 bolo A. G. podľa § 82 ods. 1 Trestného poriadku uložené obmedzenie - zákaz kontaktu s mal. S. v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami. Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 4P/39/2015 - 89 zo dňa 20.12.2016 bolo uznesenie tunajšieho súdu č.k. 8P/88/2015 - 12 zo dňa 23.10.2015, ktorým súd upravil styk otca s mal., zrušené. Uznesením Okresnej prokuratúry v Novom Meste nad Váhom č. Pv 915/16/3304 - 30 zo dňa 19.04.2017 bolo zastavené trestné stíhanie otca mal., lebo bolo nepochybne preukázané, že skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie, sa nestal. Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 4P/39/2015 - 270 zo dňa 20. júna 2017 bolo nariadené neodkladné opatrenie vo veci úpravy styku otca s mal., a to každý páry kalendárny týždeň od soboty 09.00 hodiny do nedele 17.00 hodiny a každý nepáry kalendárny týždeň v kalendárnom roku v stredu a vo štvrtok od 15.00 hod. do 17. hodiny. V priebehu konania medzičasom došlo k rozvodu účastníkov a úprave pomerov k mal. deťom na čas po rozvode, a to rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5P/95/2015 - 203 zo dňa 11. apríla 2018 právoplatným dňa 24.04. 2018, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletého rozvedené a schválená rodičovská dohoda v tom znení, že maloletý S. bol zverený do osobnej starostlivosti matky, pričom právo zastupovať a spravovať majetok mal. majú obaja rodičia. Otec sa zaviazal prispievať na výživu mal. sumou 130 € mesačne k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, a to s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Zároveň bol upravený aj styk otca s maloletým. Vzhľadom ku skutočnosti, že v čase rozhodovania o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému na čas do rozvodu bolo už manželstvo rodičov právoplatne rozvedené a maloletý bol pred rozvodom vo faktickej starostlivosti matky, nie je potrebné rozhodnúť v tejto časti, preto súd konanie v časti o zverení mal. do starostlivosti jednému z rodičov zastavil. Neodkladné opatrenie, na základe ktorého sa realizovalo stretávanie otca s mal., stratilo účinnosť, keďže rozhodnutím o rozvode bol upravený styk, súd zrušil. Predmetom konania ostalo určenie vyživovacej povinnosti zo strany otca na čas od podania návrhu na úpravu práv a povinností k mal. do právoplatnosti rozsudku o rozvode rodičov.

3. Súd vykonal dokazovanie a zistil skutkový a právny stav veci. Rozsudkom tunajšieho súdu o rozvode manželstva účastníkov č.k. 5P/95/2015 - 203 zo dňa 11. apríla 2018 súd schválil rodičovskú dohodu, ktorou sa rodičia o.i. dohodli na vyživovacej povinnosti otca k mal. tak, že sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletého S. sumou 130 € mesačne k rukám matky. Pri výsluchu matka na pojednávaní žiadala, aby súd s poukazom na právoplatné rozhodnutie súdu vo veci sp. zn. 5P/95/2015 zaviazal otca platením mesačného výživného vo výške 130, nakoľko to odôvodňujú potreby mal. a v konaní o rozvod s prísl. boli preskúmané schopnosti, možnosti rodičov a potreby mal. Zo strany otca bolo od podania návrhu do právoplatnosti rozhodnutia vo veci 5P/95/2015 platené mesačné výživné vo výške 70 €. Matka má dve vyživovacie povinnosti k mal. S., nar. XX.XX.XXXX, ktorý navštevuje 1.ročník Základnej školy a k mal. X., nar. XX.XX.XXXX, ktorý pochádza z jej nového vzťahu s p. J.. Výdavky na mal. S. vo výške 333,50 € boli poukazované za obdobie, keď mal. navštevoval škôlku. Od augusta 2015 žije v spoločnej domácnosti s pánom J., ktorého príjem od podania návrhu do 23.04.2018 predstavuje cez 1.000 € v čistom, je živnostníkom, mal ďalšie dve vyživovacie povinnosti na dcéru platil 225 € vo veku 14 rokov, a druhú vo výške 100 €, ktorá vyživovacia povinnosť mu skončila minulý rok. Mal. X. bude mať v máji 3 roky.

Na mal. X. ma príjem vo výške cez 212 € rodičovský príspevok. Spolu s rodičovským príspevkom na mal. je jej príjem aj zo živnosti 500 € mesačne dokopy. Daňové priznanie za rok 2017 základ dane 1.877,28 €, daň 0. Bývajú spolu aj s deťmi v prenajatom byte, výška nájomného mesačne je 350 €. Na nájomné prispievala vo výške 115 €. Potom, ako sa narodil mal. X. v roku 2016 kúpili s partnerom rodinný dom na hypotéku cez 70.000 €. Mesačne platia splátku 340 €. Otec pri výsluchu uviedol, že s navrhovanou výškou výživného 130 € nesúhlasí, nakoľko v čase od podania návrhu mal mal. S. 4 roky a predmetné konanie trvá 4 roky. S poukazom na vek mal. výživné platené otcom vo výške 70 € od podania návrhu tak zodpovedá potrebám mal. U otca býva maloletý každý druhý týždeň, má u otca nakúpené tie isté veci od oblečenia cez hračky, čiže duplicitne. Už v období od podania návrhu s mal. chodili na výlety, venoval sa mu, chodili do Tatralandie, ani jeden víkend nesesedeli doma, chodili na hory, do aquaparkov. Má len jedného syna a snaží sa mu dať všetko. Pokiaľ ide o príjmy, tieto v období od začatia trestného stíhania doposiaľ poklesli, rovnako tak sa zmenila situácia aj keď musela matka nastúpiť do práce v roku 2015. Otec pri výsluchu predložil súdu iPad, v ktorom sa nachádzali fotografie, ktorými otec preukazoval plnenia spočívajúce v reálnom nákupe vecí mal. synovi a fotografie z ich spoločných výletov a voľno časových aktivít. Predmetné fotografie sú z obdobia od septembra 2015 do februára 2019, na ktorých sa nachádza zakúpené oblečenie, obuv, hračky, výlety v Aquaparkoch, ZOO záhrade, kine, výstavách, hradoch a pod. Na pojednávaní tieto boli dané k nahliadnutiu kolíznemu opatrovníkovi a zástupcovi matky. V prípade nedoplatku na zročnom výživnom navrhol, aby mu súd povolil splácať výživné v mesačných splátkach. Poukázal na prebiehajúcu exekúciu v prospech oprávneného Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., predžalobnú výzvu na úhradu za rádio. Kolízny opatrovník mal. navrhol, aby súd do času, kedy sa matke mal. narodilo ďalšie dieťa, určil výživné vo výške 70 € mesačne a od tohto času, t.j. od mája 2016 na čas do rozvodu určil výživné vo výške 100 € mesačne. Poukázal na to, že aj v období 7 mesiacov, keď otec nie vlastnou vinou sa nemohol stretávať s mal., sa mohol podieľať vo zvýšenej miere na tejto vyživovacej povinnosti. V konaní bolo preukázané, že otec sa okrem platenia výživného podieľal finančne na zabezpečovaní potrieb mal. S poukazom na sumu výživného určenou v konaní o rozvod manželstva vo výške 130 € bol v tomto konaní zohľadnený vek mal. a nástup do základnej školy. Zo spisu 5P/95/2015 - podľa potvrdenia Daňového úradu Trenčín bol príjem matky za rok 2015 vo výške 1.774,64 € (október, november a december). Matka poberala prídavky na mal. S. vo výške 23,52 € x 12 mesiacov, spolu 282,24 €, podporu v nezamestnanosti vo výške 2.411,30 €. Spolu priemerný mesačný príjem 372,35 € mesačne za rok 2015. Podľa rodného listu mal. X., sa matke a p. J. narodil dňa XX.XX.XXXX syn X.. Podľa potvrdenia zo Sociálnej poisťovne bola matka od narodenia mal. X., t.j. od mája 2016 poberateľkou rodičovského príspevku a prídavku na dieťa vo výške 226,48 €. V auguste 2016 bol matke vyplatený jednorazový príspevok pri narodení dieťaťa vo výške 829,86 €. Podľa Daňového priznania za rok 2017 bol celkový príjem matky z podnikania vo výške 5.310 € a výdavky vo výške 3.432,72 €. Základ dane v roku 2017 predstavoval 1.877,28 €. Podľa potvrdenia o poberaní prídavkov bola matka poberateľkou rodičovského príspevku mesačne vo výške 203,00 € do apríla a vo výške 214,70 € od mája, prídavkov na deti vo výške 47,36 €. Výška mesačných vyčíslených výdavkov matkou na mal. S. predstavuje sumu 333,50 € (škôlka 30 €, poistenie mal. 36,83 €, stavebné sporenie 116,67 €, oblečenie 50 €, strava 90 €, hygiena 10 €, lieky 6 €). Výška vyčíslených mesačných výdavkov matky predstavuje 408,40 € (nájom 115 €, poistenie 21,40 €, sporenie 15 €, strava 160 €, drogéria 17 €, hygiena 13 €, oblečenie a obuv 40 €, telefón 15 €, lieky 12 €). Podľa Daňového priznania za rok 2015 celkový príjem otca z podnikania bol vo výške 42.966,42 € a výdavky vo výške 38.834,73 €. Základ dane v roku 2015 predstavoval 4.131,69 €. Podľa Daňového priznania za rok 2017 bol celkový príjem otca 44.359 € a celkové výdavky vo výške 40.639,00 €. Základ dane v roku 2017 predstavoval 3.720 €. Výška mesačných vyčíslených výdavkov otca predstavuje sumu 226,11 € (SIPO 129,79 €, elektrina 29,76 €, plyn 16 €, telefón 50,56 €).

4. Vzhľadom ku skutočnosti, že od podania návrhu na určenie vyživovacej povinnosti na čas do rozvodu, bolo manželstvo rodičov právoplatne rozvedené, predmetom konania ostalo určenie vyživovacej povinnosti zo strany otca na čas od podania návrhu na úpravu práv a povinností k mal. do právoplatnosti rozsudku o rozvode rodičov. Súd určil otcovi vyživovaciu povinnosť na maloletého S. za obdobie od 06.11.2015 do 30.04.2016 sumou 70 mesačne a od 01.05.2016 do 23.04.2018 sumou 100 € mesačne. Pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti súd vychádzal z kritérií uvedených v ustanovení § 62, 75 Zákona o rodine, t.j. veku, odôvodnených potrieb maloletého, pričom mal. deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, z možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov. Súd prihliadol aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne staral. Výživné je pravidelné mesačné plnenie, z ktorého sa majú pokryť všetky mesačné potreby maloletého dieťaťa, spojené s jeho bývaním, stravovaním, ošatením, obutím, zdravotnou starostlivosťou a osobnostným rozvojom,

ako aj nepravidelné mimoriadne výdavky. V konaní o rozvoze manželstva účastníkov bola súdom schválená dohoda rodičov o výške výživného v sume 130 € mesačne na mal., kedy bol zohľadnený vek mal. a nástup na základnú školu, s čím sú spojené zvýšené výdavky na maloletého. Z vykonaného dokazovania v predmetnej veci mal súd za preukázané, že v rozhodnom období, od podania návrhu zabezpečovala osobnú starostlivosť o maloletého S. matka. V čase podania návrhu mal mal. S. 4 roky, do rozhodovania vo veci navštevoval Materskú školu. Otec sa s mal. S. pravidelne stretával každý párný kalendárny týždeň od soboty 09.00 hodiny do nedele 17.00 hodiny a každý nepárny kalendárny týždeň v kalendárnom roku v stredu a vo štvrtok od 15.00 hod. do 17. hodiny. Od decembra 2016 do júla 2017 sa otec s maloletým nestretával z dôvodu súdneho zákazu styku. Na mal. poukazoval otec výživné mesačne 70 €. Príjem matky v rozhodnom období zo živnosti spolu s rodičovským príspevkom a prídavkami na deti predstavoval mesačne spolu 500 € v čistom s tým, že od mája 2016, kedy jej pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, narodilo sa jej druhé dieťa, bola poberateľkou iba rodičovského príspevku a prídavkov na deti. Za rok 2017 bol príjem matky spolu 500 €. Od podania návrhu matka býva spoločne s maloletými deťmi S., X. a novým partnerom v prenajatom byte, kde sa podieľa na uhrádzaní nákladov mesačne 115 €. Po narodení mal. X. kúpili rodinný dom prostredníctvom hypotekárneho úveru vo výške 70.000 € s mesačnou splátkou 340 €, naďalej bývajú v prenajatom byte. Otec žije sám v prenajatom byte. Čistý priemerný mesačný príjem spolu otec deklaroval vo výške cca 500 €. Na mal. prispieval pravidelne mesačným výživným vo výške 70 €. Okrem toho otec s výnimkou obdobia pol roka, kedy bez vlastného zavinenia sa nemohol stretávať s maloletým, sa podieľal na zabezpečovaní potrieb maloletého materiálnymi plneniami, zakupovaním oblečenia, obuvi; s maloletým absolvoval výlety, akcie. Pri určení výživného od podania návrhu do mája 2016 vo výške 70 € súd okrem možností a schopností otca a materiálnych plnení vychádzal aj z odôvodnených potrieb maloletého zodpovedajúcich jeho veku. Od mája 2016 súd určil výživné vo výške 100 €, nakoľko v máji 2016 pribudla matke ďalšia vyživovacia povinnosť, táto bola poberateľkou iba rodičovského príspevku a prídavkov. Navyiac otec bol od decembra 2016 do júla 2017 obmedzený v stretávaní sa s mal., čím sa mohol podieľať na zvýšenom výživnom finančnom zabezpečení. Vo zvyšnej časti, ktorým matka žiadala mesačné výživné vo výške 130 €, súd zamietol. Súd teda určil výživné otcovi od podania návrhu na súd od 06.11.2015 do právoplatnosti rozvodu manželstva, do 23.04.2018 (rozsudok nadobudol právoplatnosť 24.04.2018), za obdobie od 06.11.2015 do 30.04.2016 sumou 70 mesačne a za obdobie od 01.05.2016 do 23.04.2018 sumou 100 € mesačne. Suma bežného výživného na maloletého predstavuje 2.784,91 € (za mesiac november 2015, t.j. 25 dní - 58,25 € + december 2015 - apríl 2016, t.j. 5 mesiacov x 70 € = 350 € + máj 2016 - marec 2018, t.j. 23 mesiacov = 2.300 € + za mesiac apríl 2018, t.j. 23 dní - 76,66 €). Keďže uvedené obdobie už uplynulo, bolo potrebné stanoviť zároveň výšku nedoplatku na zročnom výživnom. Otec mal. poukázal na výživu mal. spolu sumu 1.890 €. S poukazom na uvedené nedoplatky na zročnom výživnom súd určil vo výške 894,91 €, ako rozdiel medzi určeným bežným výživným 2.784,91 € a otcovou poukázanou sumou výživného 1.890 € (2.784,91 € - 1.890,00 €), ktoré súd povolil otcovi platiť v mesačných splátkach vo výške 30 €, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky počnúc právoplatnosťou rozsudku. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

5. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie matka mal. dieťaťa, a to proti výroku III. a IV. Uviedla, že uvedený rozsudok považuje za rozsudok, ktorý je v rozpore so zákonom a v rozpore so záujmami maloletého dieťaťa. Súdom prvej inštancie nebol dostatočne a správne zistený skutočný stav veci a i navzdory prezentovaným dôkazom zo strany matky, boli tieto súdom nedôvodne ignorované. Na základe predložených dôkazov nebol správne zistený ani skutkový stav veci, nakoľko súd v rozpore so zákonnými zásadami nehodnotil samostatne a následne v ich vzájomnej súvislosti, a z týchto dôkazov vyvodil nesprávne právne závery. Súd sa z neznámeho dôvodu a bez ďalšieho vysvetlenia nekriticky priklonil k nepodloženým a k neprevereným tvrdeniam otca. Na súdnom konaní upozornila súd na nutnosť aplikácie ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Samotné daňové priznanie nie je možné považovať za splnenie povinnosti vyplývajúcej z ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, nakoľko z daňového priznania nie je možné zistiť konkrétne príjmy a vynaložené výdavky a posúdiť ich z hľadiska, či išlo o výdavky na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmu podnikateľského subjektu. Uvedená edičná povinnosť nie je viazaná na výzvu súdu a súd ani nie je povinný upozorňovať povinného na hmotnoprávne následky nesplnenia tejto povinnosti, nakoľko poučovacia povinnosť sa vzťahuje len na procesné práva a povinnosti. Ak si povinný rodič nesplní hociktorú z uvedených povinností, nastupuje obligatórne domnienka, resp. fikcia príjmu a súd už nie je oprávnený uvažovať o jej použití, ale musí ju aplikovať v zmysle uvedeného ustanovenia, teda musí pri stanovení výživného vychádzať z domnienky, že príjem povinného rodiča je vo výške 20-násobku sumy životného minima. Uvedený záver je judikovaný tiež v rozsudku Krajského súdu Košice, sp. zn.7CoP/199/2014 zo dňa 30.12.2014. Vzhľadom na uvedené bol súd povinný vychádzať z právnej

domnienky, že príjem otca je vo výške 20 násobku životného minima, ktoré je od 1. júla 2014 vo výške 198,09 €, teda, že príjem otca je vo výške 3961,80 €. Preto vyživovacia povinnosť vo výške určenej súdom, je stanovená v rozpore so zákonom, nakoľko rodič je povinný prispievať na výživu dieťaťa podľa svojich možností a schopnosti a dieťa má právo podieľať sa na životnej a kultúrnej úrovni rodičov. Otec v konaní tvrdil, že jeho príjmy sú evidentné z daňových priznaní, ktoré predložil súdu (navyše predložil len za roky 2015 a 2017, navzdory výzve súdu), z ktorých tvrdil jeho príjmy cca vo výške 300 €. Uvedené tvrdenia v konaní dôrazne poprela, a to najmä s poukazom na mesačné výdavky otca prezentované v konaní 296,11 €, v ktorých nie sú započítané ani strava, ani benzín a ďalšie výdavky za prezentované výlety. Vysokú životnú úroveň otca, ktorý jazdí v luxusnom motorovom vozidle AUDI S5 cabrio, obleka sa výhradne v drahom značkovom oblečení. Skutočnosť, že sám tvrdí, že jeho príjem je 300 €, ale v kaviarni, ktorej je majiteľom zamestnáva zamestnancov za 750 € čistého, s poukazom na inzerát zverejnený otcom v roku 2018 a predložený matkou na súdnom pojednávaní dňa 21.3.2019. Súd nedostatočne a nesprávne zistil skutočný stav vecí, najmä príjmy, možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca, nakoľko vychádzal výhradne len z nepravdivých tvrdení otca ohľadom jeho príjmu, ktorý až pod ťažou dôkazov na pojednávaní dňa 21.3.2019 zmenil jeho tvrdenie, že vlastne jeho príjem nie je 300 €, ale cca 500 €. Je vysoko nepravdepodobné, že otec, ako vlastník kaviarne v Novom Meste nad Váhom, by zamestnával zamestnancov - čašníkov, ktorým by vyplácal 750 € v čistom a sám by mal mesačný príjem 300 alebo 500 €. V tom prípade by sa dalo tiež hovoriť o vzdaní sa príležitosti lepšej práce, pretože, ak by sám vykonával vo svojom podniku prácu čašníka, tak by mohol zarobiť 750 € plus pripočítať zisk, ktorý má podľa jeho tvrdení v súčasnosti (500 €), teda jeho príjem by bol minimálne 1250 € čistého. Podľa tvrdení matky je však príjem otca ďaleko vyšší, kedy počas ich spoločného súžitia sa pohyboval mesačný príjem otca v rozmedzí 2500 - 3000 €. Otec na jednej strane v konaní tvrdil, aké nízke sú jeho príjmy, na druhej strane si však ďalšími tvrdeniami odporoval, nakoľko uvádzal, že so synom chodí každý víkend, čo ho má v opatere, na výlety a to na celovíkendové do Tatralandie, na hory, kúpele a pod., kedy takéto výlety sa nákladovo pre dvoch ľudí pohybujú nesporne rádovo vo výške stoviek EUR (ubytovanie, strava, vstupné, skipasy a pod.), ďalej tvrdil, že ak ide so synom na lyže čo i len na víkend, zakúpi mu dvojce otepľovačky a bundy, čo sú tiež položky pohybujúce sa rádovo minimálne vo výške 50 €. Za nepravdivé a nesprávne zistené považuje tiež tvrdenia otca, ktorý tvrdil, že sa príjmy z kaviarne znížili z dôvodu podania trestného oznámenia na jeho osobu zo strany matky, avšak z predložených daňových priznaní otca sú jednoznačne uvedené tvrdenia nepravdivé, nakoľko v DP za rok 2015 vykázal otec tržby vo výške 42.966 € a za rok 2017 tržby vo výške 44.359 €, teda vyššie. V zmysle zákona má byť súdom uplatňovaný princíp materiálnej pravdy (zistenie skutočného stavu), v širšej miere sa uplatňuje vyšetrovací princíp a princíp oficiality. Zákon kladie dôraz na procesnú aktivitu súdu, ktorý musí zistiť stav vecí a v tejto súvislosti môže a musí zasahovať do dokazovania, čím ovplyvňuje procesné práva a povinnosti účastníkov konania. Súd v tomto prípade postupoval v zásadnom rozpore s uvedenými zásadami, kedy jeho konaním nielenže nastáva právny stav, kedy nie sú dostatočne ochránené záujmy dieťaťa, ktoré sú prioritou v tomto konaní, a naopak sú uprednostňované záujmy otca, ale zároveň sú súdom absolútne ignorované hlavné zásady mimosporového konania. Už len fakt, že otec sa v konaní snaží znížiť a zatajovať jeho príjmy, vypovedá o jeho charaktere a prístupe k jeho rodičovským povinnostiam stanovených zákonom, mimo iné k jeho vyživovacej povinnosti voči synovi. Otec ďalej v konaní tvrdil, že na nákladoch na výletoch s maloletým sa podieľajú jeho brat a jeho matka, preto je schopný so synom tieto výlety absolvovať. Uvedené tvrdenie nie je pravdivé a taktiež vysoko nepravdepodobné, nakoľko jeho brat je invalidný dôchodca s dvomi vyživovacími povinnosťami a jeho matka je starobná dôchodkyňa ťažko zdravotne postihnutá. Otec na súdnom pojednávaní predložil tablet s fotografiami, na ktorých je na výletoch so synom, a týmito fotografiami mal za preukázané, že všetky veci, ktoré mal syn na fotografiách oblečené mu kupoval on, teda, že sa podieľal na výžive aj týmto spôsobom. V konaní však otcom nebol prezentovaný jediný dôkaz v podobe pokladničného bloku či výpisu z účtu, ktorým by toto preukázal. Fotografia syna v oblečení nemôže byť v žiadnom prípade bez ďalšieho vyhodnotená, ako dôkaz preukazujúci podieľanie sa otca na kúpe týchto vecí. Naopak predložené fotografie poukázali práve na vysokú životnú úroveň otca, ktorý je na všetkých fotografiách v značkovom oblečení drahých značiek a fotený so svojim luxusným autom AUDI S5 cabrio. Súd zároveň nesprávne pri svojom rozhodovaní vyhodnotil tvrdenia otca, že je nemajetný, resp. s nízkym príjmom, vzhľadom k tomu, že je na neho vedená exekúcia v prospech oprávneného VZP. Uvedené nemožno bez ďalšieho považovať ako dôkaz o majetkových pomeroch otca, nakoľko exekúcia môže byť nariadená na plne solventný subjekt, ktorý neuhradí svoj dlh (napríklad aj z vlastnej vôle). Za absurdný považuje tiež záver súdu, ktorý povolil otcovi splátky na zročnom výživnom vo výške 30 € mesačne. Je presvedčená, že uvedené absolútne nekopíruje majetkové možnosti otca a na úkor maloletého a tiež matky, ktorá musela namiesto otca na výživu maloletého prispievať počas doby, keď otec neprispieval

vo vhodnej výške, sa otec obohatil a jeho dlh má matke splácať dva a pol roka. Vzhľadom na všetko zhora uvedené sú jednoznačne tvrdenia otca účelové, skreslené a nepravdivé. I navzdory tomu však súd svoje rozhodnutie oprel výhradne o tieto nepravdivé tvrdenia otca, a súd tak nedostal svojej zákonnej povinnosti dostatočne zistiť skutočný stav vecí, nakoľko nezohľadnil ostatné v konaní predložené dôkazy a nevykonal ďalšie dôkazy, ktoré by k zisteniu skutočného stavu vecí prispeli. Vzhľadom na všetko zhora uvedené navrhovala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, a to tak, že zaviazal otca prispievať na výživu maloletého S., a to od 6.11.2015 do 23.4.2018 sumou vo výške 170 € mesačne k rukám matky a zaviazal otca k úhrade zročného výživného maximálne v troch splátkach.

6. Otec mal. v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že sa plne stotožňuje a súhlasí s rozsudkom súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne, zákonné, podložené náležitým preskúmaním a zistením skutočného stavu vecí a tiež za spravodlivé, na základe čoho z dôvodov nižšie uvedených navrhoval, aby ho odvolací súd v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil. S dôvodmi uvedenými matkou v jej odvolaní, ktorými spochybňuje rozsudok súdu prvej inštancie, nesúhlasí, nakoľko nie sú dôvodné ani podložené vykonaným dokazovaním a vyplývajú z nesprávnej interpretácie zákona o rodine matkou. Otec má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie odráža najlepší záujem mal. syna S., nakoľko vychádza zo spoľahlivo a náležite zisteného skutočného stavu vecí a zodpovedajúco odráža jednak odôvodnené potreby maloletého dieťaťa v uvedenom období ako aj primerané možnosti, schopnosti, majetkové pomery a životnú úroveň oboch rodičov. Tiež poukazuje na skutočnosť, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v najlepšom záujme maloletého, nakoľko toto presne zodpovedá aj návrhu kolízneho opatrovníka deklarovanému na poslednom pojednávaní dňa 21.03.2019. Matka vo svojom odvolaní uvádza, že podľa nej súd prvej inštancie bol povinný vychádzať z domnienky, že príjem otca je vo výške 20-násobku životného minima, nakoľko otec si v zmysle § 63 ods. 1 zákona o rodine nesplnil povinnosť preukázať pred súdom svoje príjmy z inej, než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, predložiť súdu podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. S uvedeným tvrdením matky nesúhlasí, otec riadne preukázal svoje príjmy, a to nielen daňovými priznaniami za rozhodné obdobie, ale i účtovnými závierkami a výpismi z účtu (predkladanými na preukázanie úhrad elektriny), ktoré predložil súdu, a ktoré sú obsahom súdneho spisu. Predmetné doklady preukazujúce výšku jeho príjmu z inej ako z závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu tiež súdu predkladal v konaní už právoplatne ukončenom, ktoré bolo vedené na súde pod sp. zn. 5P/95/2015 o rozvod a úpravu práv a povinností k mal. S. G. na čas po rozvode, vedenom medzi tými istými účastníkmi konania (v opačnom procesnom postavení), ktorý spis žiadal pripojiť do tohto konania, za účelom oboznámenia sa s ním a s dokladmi a dôkazmi v ňom obsiahnutými súdom, pričom konajúci súd mu vyhovel a súdny spis č. k. 5P/95/2015 do prebiehajúceho konania pripojil. Tiež uvádza, že žiadnu nehnuteľnosť ani motorové vozidlo väčšej hodnoty nevlastní, žije v byte svojho brata, za ktorý platí úhrady spojené s užívaním bytu i ostatné náklady spojené s bývaním, ktoré rovnako súdu riadne preukázal. Žiadne iné príjmy z inej, ako z závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, okrem príjmov plynúcich mu z podnikania v oblasti gastronómie, a to z kaviarni, ktorú vlastní a prevádzkuje, nemá. Na základe uvedeného považuje matkou uvedený odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, keď tento podľa matky mal obligatórne na vec aplikovať ustanovenie § 63 ods. 1 Zákona o rodine, za nedôvodný, nakoľko nie je splnené žiadne kritérium na aplikáciu predmetného ustanovenia zákona o rodine, a jeho aplikácia by v predmetnom prípade bola v rozpore so zákonom. V súvislosti s tým tiež poukazuje na skutočnosť, že konanie vo veci starostlivosti súdu o mal. syna S. prebieha od roku 2015, t.j. už približne 4 roky, počas ktorých súvisle súdu predkladal dôkazy preukazujúce ním tvrdené skutočnosti, t. j. aj výšku príjmov, majetkové pomery a iné, a to jednak v tomto konaní sp. zn. 4P/39/2015, ale i v konaní sp. zn. 5P/95/2015, čo vyplýva z príslušných súdnych spisov, a z čoho je zrejmé, že aplikácia ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine, v tomto prípade nie je namieste. Takisto poukazuje na skutočnosť, že rovnako matka mala príjmy z inej ako z závislej činnosti, nakoľko je živnostníčka, kedy svoje príjmy preukazuje len, daňovým priznaním, na základe čoho taktiež žiada súd o zváženie aplikácie ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine, t. j. fikcie príjmu, voči nej. Čo sa týka ďalších tvrdení matky týkajúcich sa príjmov a majetkových pomerov otca, keď matka uvádza, že súd nedostatočne a nesprávne zistil skutočný stav vecí, najmä príjmy, možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca, nakoľko vychádzal len z nepravdivých tvrdení otca ohľadne jeho príjmu, toto dôrazne popiera. Z predložených daňových priznaní jednoznačne vyplýva výška jeho mesačného príjmu ako i náklady, ktoré pravidelne vynakladá, odôvodnenosť jednotlivých nákladov spojených s podnikaním zasa vyplýva z účtovnej závierky. Otec naďalej zotrváva na všetkých skutočnostiach a tvrdeniach, ktoré uvádzal počas celého doterajšieho konania, nakoľko tieto sú reálne a zodpovedajú skutočnosti. Argumenty uvádzané matkou, ktorými

sa táto snaží spochybníť takmer všetky dôkazy ním predložené, nie sú dôvodné, sú účelové a jej tvrdenia sú nepravdivé. Všetky matkou uvedené argumenty spochybňujúce jeho majetkové pomery a životnú úroveň vysvetlil na pojednávaní konanom dňa 21.03.2019, na čom naďalej zotrváva. V zmysle uvedeného opätovne uvádza, že obaja jeho zamestnanci majú minimálne mzdy, pričom keď zostanú na konci roka peniaze, dáva im vianočné odmeny. Je pravdou, že v minulosti uverejnil inzerát s ponukou práce v kaviarni na pozíciu čašníka, s avizovaným čistým príjmom 750 €, nakoľko však neskôr zistil, že si to nemôže dovoliť, na základe predmetného inzerátu do zamestnania nikoho neprijal a inzerát stiahol. Tiež dôrazne popiera tvrdenia uvádzané matkou v jej podaní, a to, že jeho životná úroveň je vysoká, nakoľko sa oblieka do značkového oblečenia a toto nakupuje aj maloletému synovi. Predmetnú skutočnosť tiež už vysvetlil na pojednávaní konanom dňa 21.03.2019, a to tak, že oblečenie kupuje z anglickej stránky, ktorej názov aj tam uviedol a nachádza sa na zvukovom zázname z predmetného pojednávania, kde je toto oblečenie za tretinu ceny, nakoľko oblečenie pre seba i pre maloletého syna nakupuje vždy v akcii a v predstihu, a to v zime nakupuje oblečenie letné a v lete oblečenie zimné. Matka tiež spochybňuje dôkazy ním predložené na iPade v podobe fotografií, ktorými preukazuje, že bol nútený mal. synovi nakúpiť kompletne oblečenie na všetky druhy aktivít, ktoré so synom vykonávajú, a to z dôvodu, že z predložených fotografií nevyplýva, že všetky veci, ktoré má mal. S. na fotografiách oblečené, kupoval on, a teda že sa na výžive mal. syna podieľal aj takýmto spôsobom. Napriek tomu však z predmetných fotografií matka vyvodzuje a tvrdí jeho vysokú životnú úroveň. Čo sa týka predmetného rozporného tvrdenia a argumentácie matky súvisiacej s predmetným dôkazom, poukazuje na skutočnosť, že matka síce pôvod daných vecí na oblečenie rozporuje, avšak neuvádza, že by ich mal. synovi kúpila ona alebo jej partner alebo iná osoba, ktorá by sa v tak širokom rozsahu starala o ich syna ako to robí zväčša len rodič dieťaťa. Už na začiatku tohto konania v roku 2015 deklaroval, že bol nútený mal. synovi nakúpiť kompletnú sadu oblečenia, nakoľko mu ho matka opakovane dávala na styk dostatočne nepripraveného, len v jedných nohaviciach a bunde. Opätovne uvádza, že mal. S. je jeho jediné dieťa, všetky svoje prostriedky a svoj čas v intenciách súdneho rozhodnutia investuje doňho a snaží sa ho rozvíjať po všetkých stránkach, nakoľko si je vedomý toho, že rozvodom ich manželstva s navrhovateľkou má zničené detstvo. Bohužiaľ si pokladničné doklady neodkladá, a teda jediný spôsob, ktorým môže preukázať, že sa reálne o syna stará a zabezpečuje všetky jeho materiálne potreby finančne i naturálne, sú predmetné fotografie, ktoré okrem nákupu oblečenia, hračiek a pomôcok do školy a na voľný čas preukazujú aj, že mal. syna berie na výlety a snaží sa vytvárať mu zážitky a spomienky. Uvedené by bolo možné preukázať vylúčením maloletého syna, avšak nevidí dôvod, prečo ho týmto spôsobom traumatizovať. Vzhľadom na uvedené opätovne rozporuje všetky matkou v jej podaní tvrdené skutočnosti, nakoľko sa tieto nezakladajú na pravde. Má za to, že súd prvej inštancie rozhodol správne a spravodlivo, počas 4 rokov, koľko trvá konanie, vykonal dostatočné a dôkladné dokazovanie na náležité zistenie skutočného stavu vecí, v zmysle ktorého potom správne vyhodnotil dôkazy, a to každý samostatne i v ich vzájomnej súvislosti, na základe čoho správne spravodlivo vo veci rozhodol. Taktiež poukazuje na skutočnosť, že matka síce vo svojom odvolaní namieta, že súdom prvej inštancie nebol dostatočne zistený skutočný stav vecí, avšak sama žiadne návrhy na doplnenie dôkazov neuviedla ani neuvádza. Tiež dáva do pozornosti súdu, že hoci sa matka vo svojom odvolaní dôkladne zameriava na jeho majetkové pomery, k schopnostiam, možnostiam ani životnej úrovni svojej a svojho partnera, s ktorým žije v spoločnej domácnosti, sa žiadnym spôsobom nevyjadruje. To isté platí aj o nákladoch na mal. syna S., pričom poukázal na to, že matka žiadnym spôsobom nepreukazuje, že by potreby mal. syna v rozhodnom období nebolo možné pokryť ním poskytovaného výživného, a to v jeho finančnom vyjadrení spolu s materiálnymi plneniami. Tiež by chcel uviesť, že v zmysle aplikačnej praxe súdov, v prípade, ak povinný rodič fyzicky zabezpečuje potreby oprávneného (či už priamym zabezpečením potrieb oprávneného alebo úhradou jeho nákladov) nie je žiaduce, aby povinný rodič bol neprimerane finančne zaťažovaný aj formou výživného. Zabezpečovanie výživy oprávneného totiž nespočíva len v poskytovaní súdom určenej finančnej výšky, rodičia zabezpečujú potreby dieťaťa aj hmotne bez toho, že by ich na to musel zaviazat' súd. Ďalej uvádza, že povinnosť zabezpečovať potreby dieťaťa majú obaja rodičia, a preto táto povinnosť patrí aj matke. Má za to, že suma 70 € mesačne od 06.11.2015 do 30.04.2016, teda do vzniku ďalšej vyživovacej povinnosti matke, je dostatočná pre zabezpečenie potrieb syna S., ktorý mal. v čase začatia súdneho konania 4 roky a všetky jeho potreby boli z tejto sumy pokryté dostatočne. Matka nepreukázala, že by potreby maloletého odôvodňovali potrebu prispievania na jeho výživu otcom vo väčšej miere, nakoľko plne zabezpečoval potreby mal. syna aj materiálne. Rovnako suma 100 € mesačne od 01.05.2016 do 23.04.2018 sa na základe vykonaného dokazovania javí ako odôvodnená a úplne postačujúca vzhľadom na potreby maloletého syna, ktorý v čase rozvodu manželstva stále navštevoval materskú školu. Potreba prispievania na výživu mal. syna vyššou sumou v dôsledku jeho prechodu z materskej školy do prvého ročníka základného vzdelávania bola

plne (už vopred) zohľadnená v rozsudku sp. zn. 5P/95/2018, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej ho zaviazal na platenie výživného na mal. S. vo výške 130 € mesačne. Na základe toho je absolútne neodôvodnený návrh matky, ktorým táto žiada, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že zaviazá otca prispievať na výživu maloletého S., od 06.11.2015 (kedy mal mal. S. 4 roky) do 23.04.2018 (kedy mal mal. S. 6 rokov) sumou vo výške 170 € mesačne, čo výrazne prevyšuje sumu 130 €, ktorá bola súdom judikovaná pri rozvoде manželstva, teda v čase, kedy bol mal. S. najstarší, a to už aj ohľadom na nástup mal. S. do školy v septembri 2018. Má za to, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky relevantné v konaní nepochybne preukázané skutočnosti a na základe týchto správne rozhodol. Tiež sa pridrižiava všetkých v priebehu konania uvedených skutočností a vyjadrení. Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že odvolanie matky je nedôvodné. S ohľadom na uvedené považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne a spravodlivé a v celom rozsahu súhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhoval, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Zároveň navrhoval, aby odvolací súd zaviazal matku zaplatiť otcovi plnú náhradu trov odvolacieho konania.

7. Matka mal. v písomnom vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že vyjadrenie otca považuje za účelové, vytrhávané z kontextu, ničím nepodložené a vnútorne rozporné konštatovanie so snahou dezorientovať súd. Na námietku matky ohľadom nutnosti aplikácie ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, otec len stroho uvádza, že si svoju povinnosť splnil predložením daňových priznaní, účtovnými závierkami a výpismi z účtov. Uvedené tvrdenie považuje za opakovanú snahu otca dezorientovať súd uvádzaním poloprávdy a skreslených informácií, nakoľko otec považuje za splnenie zhora popísanej povinnosti to, že predložil súdu len tri mesačné výpisy z účtu, a to za obdobie 01/2016, 10./2017 a 11./2017, ktoré sa navyše netýkajú podnikateľskej činnosti. Predloženie uvedených výpisov nemôže byť v žiadnom prípade považované za splnenie podmienky predloženia podkladov na zhodnotenie odôvodnenosti nákladov uplatnených v daňovom priznaní. Taktiež nemá vedomosť o tom, že by boli otcom v súdnom konaní predložene účtovné závierky, ak by tomu tak aj bolo, ich predložením opäť nemožno považovať za splnenie popísanej povinnosti stanovenej ustanovením § 63 Zákona o rodine. Navyše súd absolútne odignoroval skutočnosť, že otcom neboli súdu predložené všetky daňové priznania za celé rozhodné obdobie (2015-2018), ale len za niektoré, k tejto skutočnosti sa otec nevyjadruje vôbec. I z tohto dôvodu nemôže byť splnená povinnosť súdu daná zákonom zistiť skutočný stav veci. Tvrdenia otca, že nevlastní žiadnu nehnuteľnosť ani motorové vozidlo väčšej hodnoty sú taktiež zavádzajúce, nakoľko je možno pravda, že auto ani byť nemá otec účelovo písané na seba, ale je ich výhradným užívateľom. Na iné osoby sú napísané účelovo, nakoľko je vysoko nepravdepodobné, aby brat invalidný dôchodca vlastnil auto a prenechal ho k bezplatnému užívaniu u otca a sám jazdil na aute nižšej hodnoty alebo na žiadnom. Ďalej otec tvrdí, že od roku 2015 súdu predkladal dôkazy preukazujúce (bližšie nešpecifikované), s týmto však nemožno súhlasiť, nakoľko boli otcom predložené len niektoré daňové priznania, tablety s fotkami a tri mesačné výpisy z účtu, prípadne šeky ohľadom nákladov na bývanie. Takisto tvrdenia otca o tom, že oblečenie kupuje z anglickej stránky (cez internet) pol roka dopredu, považuje za nepravdivé, ak by sa uvedené zakladalo na pravde, uvedené skutočnosti vzhľadom na elektronickú formu uzatvárania kúpnych zmlúv, by boli jednoducho preukázateľné. Naopak otec len účelovo tvrdí, že si vlastne pokladničné doklady neodkladá, pričom pokladničné doklady mu iste anglickým internetovým obchodom vystavované nie sú. Otec sa ďalej snaží dôkazné bremeno ohľadom zakúpenia oblečenia na fotkách na tablete preniesť na matku, čo považuje za rozporné so zásadami civilného procesu, nakoľko skutočnosti, ktoré tvrdí jedna strana ich tiež preukazuje a nemožno absenciu tejto povinnosti nezákonne preniesť na druhú procesnú stranu. Otec poukazuje na to, že predmetné konanie trvá 4 roky, a z toho dôvodu má byť skutočný stav veci správne zistený, v tejto súvislosti len podotýka, že konanie z dôvodu procesných prekážok trvá cca 4 roky, ale vo veci prebehli v zásade len 3 pojednávania (v zásade len dve v roku 2019, na ktorých bol zisťovaný skutočný stav). Skúmanie majetkových pomerov partnera matky považuje za irelevantné, nakoľko vyživovaciu povinnosť voči maloletému S. majú výhradne jeho rodičia. Snaha otca prenášať časť vyživovacej povinnosti na partnera matky považuje opätovne za zrkadlo toho, čo otec sleduje jeho účelovými vyjadreniami a predloženými neúplnými dôkazmi. Neprístojné považuje tiež konštatovanie otca, ktorý namieta výšku výživného pre maloletého vo výške 170 €, čo má prevyšovať sumu, na ktorej sa dohodli rodičia v konaní o rozvoде (130 €), ale už opomína fakt, že on považuje za dostatočné výživné pre syna skoro o polovicu nižšie výživné (70 €), než ako sa rodičia dohodli v konaní o rozvoде manželstva. Tvrdenia, že toto výživné musí byť vyššie, lebo počíta s tým, že maloletý pôjde ďalší školský rok do školy, sú absolútne irelevantné, nakoľko výživné sa určuje vzhľadom na pomery a potreby jestvujúce v čase rozhodnutia (o rozvoде manželstva a určenia výživného pre maloleté deti) nie do budúcnosti. Preto, ak by vychádzal z uvedenej výšky výživného, mala by byť minimálne rovnaká ako v rodičovskej dohode, nakoľko sa mimo iné vychádzalo z pomerov

dieťaťa, ktoré navštevuje materskú školu. Za nepriliehavé považuje tiež vyjadrenie otca, v ktorom poukazuje, že matka i keď namieta nedostatočné zistenie skutočného stavu veci, nenavrhuje žiadne dôkazy. Otec zrejme opomína, že v zmysle zákona má byť v tomto prípade súdom uplatňovaný princíp materiálnej pravdy (zistenie skutočného stavu), v širšej miere sa uplatňuje vyšetrovací princíp a princíp oficiality. Zákon kladie dôraz na procesnú aktivitu súdu, ktorý musí zistiť stav vecí a v tejto súvislosti môže a musí zasahovať do dokazovania, čím ovplyvňuje procesné práva a povinnosti účastníkov konania. Súd v tomto prípade postupoval v zásadnom rozpore s uvedenými zásadami, kedy jeho konaním nielenže nastáva právny stav, kedy nie sú dostatočne ochránené záujmy dieťaťa, ktoré sú prioritou v tomto konaní, a naopak sú uprednostňované záujmy otca, ale zároveň sú súdom absolútne ignorované hlavné zásady mimosporového konania. Vzhľadom na všetko zhora uvedené a na všetky ústne a písomné vyjadrenia vo veci trvá na odvolacom petite uvedenom v odvolaní a zároveň žiada, aby súd zaviazal otca k náhrade trov konania a právneho zastúpenia.

8. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výrokoch III., IV., V., ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v náväznosti na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

9. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II., odvolaním napadnutý nebol a preto v týchto výrokoch je rozhodnutie súdu prvej inštancie právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

10. Podľa § 62 ods. 1 až 6 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

11. Podľa § 65 ods. 1, 2 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

12. Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

13. Podľa § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

14. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie v predmetnej veci riadne zistil skutkový stav veci, nebol dôvod na opakovanie už vykonaného dokazovania ani na jeho doplnenie podľa ust. § 68 CMP a správne rozhodol, keď určil otcovi vyživovaciu povinnosť na maloletého S. za obdobie od 06.11.2015 do 30.04.2016 sumou 70 mesačne a od 01.05.2016 do 23.04.2018 sumou 100 € mesačne. Vzhľadom k tomu, že od podania návrhu na určenie vyživovacej povinnosti na čas do rozvodu, bolo manželstvo rodičov právoplatne rozvedené, predmetom konania ostalo určenie vyživovacej povinnosti zo strany otca na čas od podania návrhu na úpravu práv a povinností k mal. do právoplatnosti rozsudku o rozvode rodičov. Pokiaľ ide o výživu mal. dieťaťa, súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní zobral do úvahy jednak schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov, ako i vek mal. dieťaťa a s tým spojené jeho opodstatnené potreby. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za preukázané, že v rozhodnom období, od podania návrhu zabezpečovala osobnú

starostlivosť o maloletého S. matka. V čase podania návrhu mal mal. S. 4 roky, do rozhodovania vo veci navštevoval materskú školu. Otec sa s mal. S. pravidelne stretával každý párný kalendárny týždeň od soboty 09.00 hodiny do nedele 17.00 hodiny a každý nepárny kalendárny týždeň v kalendárnom roku v stredu a vo štvrtok od 15.00 hod. do 17. hodiny, a to mimo obdobia od decembra 2016 do júla 2017, kedy sa otec s maloletým nestretával z dôvodu súdneho zákazu styku. Na mal. poukazoval otec výživné mesačne 70 €. Ďalej bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že príjem matky v rozhodnom období zo živnosti spolu s rodičovským príspevkom a prídavkami na deti predstavoval mesačne spolu 500 € v čistom s tým, že od mája 2016, kedy jej pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, narodilo sa jej druhé dieťa, bola poberateľkou iba rodičovského príspevku a prídavkov na deti. Za rok 2017 bol príjem matky spolu 500 €. Podľa potvrdenia Daňového úradu Trenčín bol príjem matky za rok 2015 vo výške 1.774,64 € (október, november a december). Podľa Daňového priznania za rok 2017 bol celkový príjem matky z podnikania vo výške 5.310 €, výdavky vo výške 3.432,72 €, základ dane v roku 2017 predstavoval 1.877,28 €. Výška mesačných vyčíslených výdavkov matkou na mal. S. predstavovala sumu 333,50 € (škôlka 30 €, poistenie mal. 36,83 €, stavebné sporenie 116,67 €, oblečenie 50 €, strava 90 €, hygiena 10 €, lieky 6 €). Výška vyčíslených mesačných výdavkov matky predstavovala 408,40 € (nájom 115 €, poistenie 21,40 €, sporenie 15 €, strava 160 €, drogéria 17 €, hygiena 13 €, oblečenie a obuv 40 €, telefón 15 €, lieky 12 €). Od podania návrhu matka býva spoločne s maloletými deťmi S., X. a novým partnerom v prenajatom byte, kde sa podieľa na uhrádzaní nákladov mesačne 115 €. Po narodení mal. Nina kúpili rodinný dom prostredníctvom hypotekárneho úveru vo výške 70.000 € s mesačnou splátkou 340 €, naďalej bývajú v prenajatom byte. Otec žije sám v prenajatom byte. Čistý priemerný mesačný príjem spolu otec deklaroval vo výške cca 500 €. Podľa Daňového priznania za rok 2015 celkový príjem otca z podnikania bol vo výške 42.966,42 €, výdavky vo výške 38.834,73 €, základ dane v roku 2015 predstavoval 4.131,69 €. Podľa Daňového priznania za rok 2017 bol celkový príjem otca 44.359 €, celkové výdavky vo výške 40.639,00 €, základ dane v roku 2017 predstavoval 3.720 €. Výška mesačných vyčíslených výdavkov otca predstavovala sumu 226,11 € (SIPO 129,79 €, elektrina 29,76 €, plyn 16 €, telefón 50,56 €). Na mal. prispieval pravidelne mesačným výživným vo výške 70 €. Okrem toho otec s výnimkou obdobia pol roka, kedy bez vlastného zavinenia sa nemohol stretávať s maloletým, sa podieľal na zabezpečovaní potrieb maloletého materiálnymi plneniami, zakupovaním oblečenia, obuvi; s maloletým absolvoval výlety, akcie. Pri určení výživného od podania návrhu do mája 2016 vo výške 70 € súd prvej inštancie správne okrem možností a schopností otca a materiálnych plnení vychádzal aj z odôvodnených potrieb maloletého zodpovedajúcich jeho veku. Od mája 2016 súd prvej inštancie správne určil výživné vo výške 100 €, nakoľko v máji 2016 pribudla matke ďalšia vyživovacia povinnosť, táto bola poberateľkou iba rodičovského príspevku a prídavkov. Odvolací súd zdôrazňuje, že výživné je určené na úhradu odôvodnených potrieb detí, má teda spotrebný charakter, pričom odvolací súd má v zhode so súdom prvej inštancie za to, že takto určené výživné zo strany otca k maloletému, s prihliadnutím na to, že vyživovaciu povinnosť k deťom majú obaja rodičia, je zodpovedajúce veku a odôvodneným potrebám dieťaťa, pričom ani odvolací súd nezistil potrebu špeciálne zvýšených výdavkov na dieťa, ktoré navštevovalo materskú školu, nemalo žiadne iné mimoriadne zvýšené výdavky. Súd prvej inštancie správne prihliadol aj na to, že otec prispieval na maloletého aj mimo sumy 70 €, ktorú zasielal matke na výživu maloletého, teda prispieval aj nad rámec, a to materiálnymi plneniami, zakupovaním oblečenia, obuvi, chodil s ním na výlety, rovnako správne prihliadol aj na to, že maloletý sa s otcom pravidelne stretáva, prespáva u neho a pod. Čo sa týka námietky matky uvádzanej v odvolaní, že súd mal pri určovaní výšky výživného vychádzať z domnienky, že príjem povinného rodiča je vo výške 20-násobku sumy životného minima, túto odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú, nakoľko tak otec ako i matka preukázali svoje príjmy daňovými priznaniami za rozhodné obdobie, a otec aj účtovnou závierkou, ktoré sú obsahom súdneho spisu. Pričom súd prvej inštancie pri určovaní výšky výživného nevychádzal len z príjmu, ktorý otec deklaroval, ale zohľadnil vek mal. dieťaťa a s tým spojené jeho opodstatnené potreby, prihliadol na to, že výživné je určené na úhradu odôvodnených potrieb detí, má teda spotrebný charakter, prihliadol na to, že vyživovaciu povinnosť k deťom majú obaja rodičia, teda aj matka. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie teda správne určil výživné otcovi od podania návrhu na súd od 06.11.2015 do právoplatnosti rozvodu manželstva, do 23.04.2018 (rozsudok nadobudol právoplatnosť 24.04.2018), za obdobie od 06.11.2015 do 30.04.2016 sumou 70 mesačne a za obdobie od 01.05.2016 do 23.04.2018 sumou 100 € mesačne. Za správny považoval odvolací súd aj výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým vyčísľil nedoplatok otca na výživnom, ktorý súd povolil otcovi splácať za podmienok uvedených vo výroku rozsudku.

15. V danom prípade teda súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a správne rozhodol, preto odvolací súd námietky matky mal. uvádzané v odvolaní nepovažoval za opodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V zmysle § 55 CMP len výnimočne možno náhradu trov konania strane priznať, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že v danom prípade neexistuje natoľko závažný dôvod, aby súd rozhodol o trovách konania inak ako podľa § 52 CMP.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa CMP.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona CMP a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.